

Byen" skulde sættes „hele den samlede By", men Resultatet blev, at man ikke ansaae det fornødent, da der allerede var tilstrækkelig Beskyttelse for, at Udflyttere ikke kunne drages ind under Bestemmelsen. Jeg skal derfor nu atter tillade mig at tilraade, at man ikke af Hensyn til den mulige Uviol, der i saa Henseende kunde reises, skulde gaae saavidt, at man aldeles forkastede, hvad der ved anden Behandling med meget stor Majoritet blev antaget.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Det principale Forslag af Udvalgets Mindretal, Milling, til § 22:

At Paragraphen udgaaer.
forkastedes med 23 Stemmer mod 15.

2) Sammes subsidiaire Forslag:

At Ordene „Overenskomst med" i anden og tredie Linie forandres til: „Indstilling af".
forkastedes med 23 Stemmer mod 18.

Derpaa fattes Endringsforslagene til § 25 tilligemed selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren: Til § 25 er der af 5 Medlemmer udenfor Udvalget stillet et Forslag, som Udvalget har erklæret sig enig i. Udvalget har imidlertid ikke optaget det blandt de Endringsforslag, som det selv har stillet, da det ansaae dette for unødvendigt. Der har vel været hos et enkelt Medlem nogen Uviol om, hvorvidt det var nødvendigt at tage ompløjet Hebejord med under det, der undtages fra Tidsbestemmelsen; men hele Udvalget er som sagt blevet enig om at tiltræde det af de 5 Medlemmer stillede Forslag. Fremdeles har Udvalget til samme § stillet et Forslag under a, der gaaer ud paa, at der mellem „som" og „vil" i fjerde Linie af tredie Stykke indstyttes: „udenfor Heber". Meningen af dette Stykke af Paragraphen, saaledes som samme er vedtaget ved anden Behandling, var netop, at Bestemmelsen om Moser, hvori Flere ere lodtagne, kun gjaldt Moser udenfor Heber, og Tilspøiningen er derfor kun foreslået for at

bringe det udenfor al Uviol, hvad den endelige Mening er. Under b har Udvalget stillet et Forslag om, at der efter Ordet „Belte" i 11te Linie i samme Stykke tilføies: „eller i Moser er affondret ved en tilstrækkelig dyb og bred Grøft", idet man maatte erkjende, hvad der fra flere Sider er hittret, at der var Meget, der talte for, at hvor Grunden selv er brændbar, der kunde det i mange Tilfælde være utilstrækkeligt blot at foreskrive, at der skulde affrælles eller ompløies et Belte.

Stuel: Med Hensyn til det af mig og fire ærede Landstingsmænd til § 25 stillede Endringsforslag skal jeg bemærke, at Hensigten hermed har været at give en lettere Afgang til at afbrænde ompløjet Hebe- og Mosejord i Heber end den, Paragraphen indeholder. Medens nemlig det Tidsrum, der er indrømmet i § 25 til at foretage deslige Afbrændinger, i Almindelighed vil findes tilstrækkeligt med Hensyn til Afbrænding i Heber af paa Roden staaende Byg samt Hebe- og Mosejord, kunde det let blive Tilfældet, at man ved at foreskrive det samme Tidsrum for Afbrænding af ompløjet Hebe- og Mosejord, vilde frembringe Vanskeligheder, der ikke let vilde kunne overvindes. Jeg har haft Leilighed til i Nærheden at betragte disse Foretagender og har seet, at det gaaer ikke saa let med at afbrænde ompløjet Hebe- og Mosejord. Den skal i Reglen tørres temmelig længe, før der kan komme til at gaae Ild i den, og selve Afbrændingsprocessen tager ikke saa kort Tid, navnlig fordi Ilden oftere slukkes. Undertiden vil en saadan Afbrænding trække ud i flere Uger; man kan saaledes endog saa begynde paa Afbrændingen temmelig tidlig indenfor det Tidsrum, der er tilstaaet i § 25, og Afbrændingen vil dog kunne komme til at gaae ind i det Tidsrum, da man ikke skulde have Lov til at afbrænde. Jeg har oftere haft Leilighed til at høre Folk, der vare beffæstigede hermed, udtale Frygt for, at det slet ikke vilde blive dem muligt at faae Noget afbrændt i det Aar, man var i, og dette vilde især være til stor Hinder for Dpdyrkningsarbejderne. Afbrændingen selv er jo en Proces, som for Dpdyrknigen har megen Betydning. Jeg